

АСОЦИАЦИЯ НА ОРГАНИЗАЦИИТЕ НА БЪЛГАРСКИТЕ РАБОТОДАТЕЛИ

МИНИСТЕРСТВО НА ТРУДА
И СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА
№..... 61-267
СОФИЯ 24.08.2017

до
Г-Н БИСЕР ПЕТКОВ
МИНИСТЪР НА ТРУДА И
СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА

Относно: Процедура за минимални осигурителни доходи (МОД) за 2018 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПЕТКОВ,

По повод на разпространените в медиите намерения на МТСП за административно налагане на прагове за МОД за 2018 г., мотивирани с отказа на Асоциацията на организациите на българските работодатели (АОБР) за втора поредна година за водене на преговори, припомняме отново, че:

1. МОД, определяни по заемани длъжности и икономически дейности, са регулативия, която не се прилага в нито една държава членка на ЕС.
2. Реалното административно увеличение на МОД за 2017 г. възлиза на 2.5%, въпреки че не бе приложено административно увеличаване по реда на чл. 6, ал. 2, т. 3 на КСО. В същото време за първото полугодие на 2017 г. ръстът на средния осигурителен доход е над 6%, а приходите от осигурителни вноски нарастват с над 10% при съпоставими условия. Това още веднъж и категорично доказва ненужността на МОД, а за вредата от тях сме представяли нееднократно аргументи.
3. Още в началото на т. г. АОБР обяви приоритети, сред които централно място заема ратифицирането на Конвенция 131 на МОТ, приемането на механизъм за определяне на минималната работна заплата (МРЗ) и законодателни промени за премахване на МОД.
4. Прегледът на промените в т. нар. „специфични препоръки за страната“ от последните години показва също, че ЕК също не подкрепя определянето на МОД по длъжности и икономически дейности.
5. Следва да се отчете и откритата процедура срещу Република България по т. нар. прекомерни макроикономически дисбаланси на ЕК (executive macroeconomic disbalances), конкретно прекомерният ръст на показателя за т. нар. единични разходи на труд (Unit labor cost) и нарастването на данъчната и осигурителна тежест върху заетостта и работните места.

6. Налице е и втвърждане на диалога и позициите, дори по определянето на механизъм за МРЗ, като на практика се отклонява предложеното от нас пряко прилагане на принципите, на икономическите и социални фактори, регламентирани в Конвенция 131 преди нейната ратификация.

При тези условия и след липсата на каквато и да е готовност за промяна при определянето на МОД, напълно очаквана е и липсата на промяна в позицията на АОБР по преговорите за МОД за 2018 г. В тази връзка считаме за необходимо МТСП да настърчава многократно подкрепеното от работодателските организации основно колективно трудово договаряне на фирмено и браншово ниво, вместо да се тиражират в медиите намерения за административно налагане на нови нива на МОД за 2018 г., при това без предварителен анализ, идентифицирана потребност и свързани последици. Също така е налице пълен контраст с високо оценените от нас усилия на правителството за намаляване на административната тежест, намеса в икономиката и необходимостта от реформиране на анахроничното и негъвкаво трудово законодателство.

В заключение считаме, че нагнетяването на напрежение в индустриалните отношения може да принуди много браншови организации и предприятия да преосмислят своите позиции в социалния диалог. Ние бихме предпочели диалогът да не се води през медиите, да не се неглижират аргументите ни и да не се игнорират фактите, а да се предприемат допълнителни мерки, в т.ч. на промени в трудовото и осигурително законодателство за повишаване на мотивацията на работодателите и осигурените лица, на ефективността на контрола и противодействие на недекларирания труд, а не защита на една остаряла и неадекватна практика, каквато е административното определяне на прагове за МОД.

С УВАЖЕНИЕ,

ОТ ИМЕТО И ПО ПОРЪЧЕНИЕ НА
АИКБ, БСК, БТПП И КРИБ:

ВАСИЛ ВЕЛЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УС НА АИКБ И
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА АОБР ЗА 2017 Г.